

BELLPUIG

ARTÀ

24 NOVEMBRE 1990 N°37 -VI ÈPOCA- ANY XXXI REVISTA QUINZENAL (150 pts.)

Capdepera, el poble de més prop

Hem anat a Capdepera i Cala Ratjada i hem parlat amb gent d'allà. L'objectiu era entrar en un coneixement més profund del poble de més prop.

La tragèdia d'una família

Dissabte dia 10 de novembre va morir Emília Anta Estela, tràgicament arrastrada per les aigües.

Normes: a la fi.

Dimecres dia 14 l'Ajuntament aprovà les Normes Subsidiàries, que seguiran tramitació a Palma.

Macià Riera, periodista.

L'entrevista d'aquesta edició és amb Macià Riera, cap de redacció de "El Día16" i artanenc de Ciutat.

Capdepera com a mirall

Volem aproximar-nos a la realitat de Capdepera i creim que hi ha possibilitat de fer-ho amb la lectura d'aquesta número, sobretot gràcies a la col·laboració tan agradable dels qui han accedit a ser els nostres contetutis; però d'aquesta aproximació a Capdepera ens en queda sobretot un gust amargant perquè amb Capdepera som més que veïns, som companys de viatge d'una Mallorca única. Els problemes de Capdepera no són exclusius d'ells. Són també d'Artà perquè són els de Mallorca.

D'aquesta aproximació a Capdepera ens en queda sobretot un gust amargant perquè amb Capdepera som més que veïns, som companys de viatge d'una Mallorca única.

És clar que els problemes sobre la inseguretat d'uns llocs de feina situats en el terme veï ens preocupen també a nosaltres directament; però també aquestes necessitats de reorientar una activitat urbanística és un problema nostre i de tot Mallorca. Capdepera com a mirall, podríem dir. Si les Normes Subsidiàries que s'han aprovat a Artà s'assemblen més a les que convendrien a Capdepera és perquè a Artà han estat possibles gràcies a una història no tan desenvolupada com la de Capdepera. Diu el Batle de Capdepera que "amb les places de fa deu anys ara facturariem més", i que "no per construir més vendrà més gent". ¿Hi ha qualcú que necessiti més per entendre que el model seguit fins ara s'ha esbucat i no serveix? És un hotel, diran alguns, que no vol més competència per al seu negoci. Pot ser. Però també és inqüestionable que al coneixement del sector hi afegeix l'experiència municipal i per això les

seves afirmacions tenen un valor que no podem minimitzar.

Ens han dit del perill d'andalusització de Capdepera i podem pensar, segurament amb raó, que això a Artà no és tan greu. Es tractaria per tant d'una matisació, d'una gradació. De no tant, però sí, que no és tan greu... encara. Si tenim per segur, i ho podem tenir, que en aquest sentit hi ha més Capdeperes (Son Servera, Calvià, Felanitx, Ciutat...) i traslladam l'amenaça al cos al qual pertanyem, que és Mallorca, també podem entendre que la batalla que es juga a Capdepera és de la nostra mateixa guerra. Si qualcú pensa que n'estam al marge comet una gravíssima equivocació. No podem entrar, com és lògic, en què fa l'Ajuntament de Capdepera per contrarestar aquesta tendència a la descurturalització; però és ben segur que pot fer més, bastant més. Com el nostre propi Ajuntament d'Artà i, sobretot, com el Govern Balear. Amb la llengua s'hi juguen moltes altres més coses que els qui no la defensen tenen per més importants: la cohesió com a grup, els interessos sobre la pròpia terra, el futur de la indústria turística... Pot semblar paradoxa, però qui defensa la llengua defensa també la capacitat dels mallorquins de ser capaços de decidir, ells i no altres, sobre tot el seu futur. Claudicar en la llengua, és claudicar en tot.

Pot semblar paradoxa, però qui defensa la llengua defensa també la capacitat dels mallorquins de ser capaços de decidir, ells i no altres, sobre tot el seu futur. Claudicar en la llengua, és claudicar en tot.

També hem recollit una altra preocupació que creim compartida, i ho enten-

dran molt bé les famílies artanenques amb fills adolescents o joves. Ens referim a les conseqüències destructores que, entre d'altres beneficioses, també ofereix l'ambient turístic. La nit calaratjadera és atractiva per al jovent del poble veï; però també ho és per als artanencs. I en la nit calaratjadera hi ha paranys terribles que poden engolir tant gabellins com artanencs. Les alternatives que s'apunten en aquest número són alternatives vàlides per a les dues comunitats, que haurien de tenir objectius clars al respecte i actuacions decidides. Un ambient que contraresti allò que es cregui nociu s'aconseguirà si es treballa com a mínim en coordinació.

Capdepera com a mirall. Capdepera, més que veïns. Perquè és el mateix tren i el mateix trajecte.

Capdepera com a mirall. Capdepera, més que veïns. Perquè és el mateix tren i el mateix trajecte. Si en un vagó o en altre hi ha més bulla o no, o més o menys solidaritat, o més o menys..., quina importància té? O arribarem port o ens estavellarem, però plegats.

Notes

Per motius absolutament fortuïts ens veim impossibilitats d'oferir en aquesta edició l'habitual informació de la Colònia de Sant Pere.

La freqüència de sortida del **Bellpuig** és de dos números mensuals, en dissabte. Això a vegades no coincideix cada dos dissabtes. També varia en el cas de números extres, com el proper, que sortirà dia 22 de desembre.

Revista quinzenal
Núm.37, 24 novembre 1990

Redacció i Administració:
Rafel Blanes, 10. Artà.
Tel. 835033 (contestador automàtic)
Dipòsit legal: PM 57-1969.

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, A. Artigues, G. Bisquerra, S. Conesa, M. Dalmau, A. Esteve, M. Gelabert, A. Genovard, P. Ginard, S. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, J. Morey, F. Munar, A. Muñoz, C. Obrador, A. Picazo, J. Sureda, S. Tous, B. Tous, A. Vives.

Administració:

G. Bisquerra, C. i C. Guerrero, Mª A. Sureda, M. Morey, Ll. Forteza, Ana Mari Moreno, F. Genovard.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Imprimeix: Gràfiques Llevant. Ciutat, 55. Artà. tel. 562604

“Maredeveta, que la trobin!”

La nit del dia 10 de novembre serà recordada per moltes persones d'Artà, però sobretot per una: en Toni Espinosa Ginard que va passar pel tràngol de ser arrastrat per la torrencada i que tengué la sort d'aferrar-se a un taronger. La seva esposa, n'Emília Anta Estela, que viatjava amb ell no ho ha pogut contar perquè hi va morir.

Cinc dies després vàrem demanar a en Toni si ho volia contar als lectors de **Bellpuig** i hi va accedir perquè “contar-ho em fa bé”. El seu relat és aquest.

“El cotxe ja s'havia aturat a en pic després de passar la via del tren i en Joan Claret i la meua germana Maria ens convidaren a pujar. Jo volia que la meua cosina Antònia i n'Emília se n'anassin però la dona em va dir que si jo quedava ella no em volia deixar tot sol. N'Antònia sí que va partir amb ells. Al poc temps tornà arrancar el motor i seguïrem. Com que hi havia aigua per tot jo no vaig veure que en aquell baix n'hi havia tanta, fins que ja hi vàrem esser i es tornà calar el cotxe. Vaig pensar de tornar esperar un poc, però l'aigua creixia i ens començàrem a engronsar”.

“Jo no sé si la paret va rompre o no, però quan hi arribàrem era sencera, que ho vaig veure bé. La qüestió és que vaig dir a n'Emília que provàs d'obrir que era millor deixar el cotxe, però ja no podíem perquè hi havia massa aigua. El cotxe es va començar a moure i va trabucar. Vaig provar d'abaixar el vidre de la meua finestra i li vaig dir: “Hem de sortir per

aquí!” però tot d'una que vaig guaitar el cap l'aigua me va endur, com en un remolí, donant voltes. A ella ja no la vaig veure ni sentir més”.

“Em vaig sentir rames dins les mans, i una soca a les cames i m'hi vaig aferrar amb les dues mans. L'aigua pareixia un motor, de tant de renou, i creixia. Vaig allargar el braç a les fosques i vaig aglapir una altra rama. Estirava fort i aguantava i quan vaig notar que l'aigua m'arribava al coll em vaig allargar cap a l'altra rama. Tot d'una vaig poder abraçar la soca, més gruixada i m'hi vaig enfilar. Jo cridava, però ni tan sols em sentia. Em vaig posar a resar a la Mare de Déu de Sant Salvador, que ens donàs forces. Li demanava que trobassin n'Emília perquè no la sentia, ni la veia, i plovia. Em veia la mort i a moments em pensava que ja ho era. Sé cert que mai més no passaré tanta pena”.

“Jo cridava i ningú no em contestava, fins que vaig veure com un llum i després veus i vaig conèixer que era en Paco, el guàrdia, i vaig cridar més fort. Aquest pic em contestaren i jo només deia “Feis via, que ja no puc més!”.

“Em feren llum i em tiraren una corda, i que la me fermàs pel cos. Després m'estiraren i em traguiren. Tot d'una vaig demanar per n'Emília, però no en sabien res. Em dugueren a Son Servera on em donaren assistència: m'eixugaren, en donaren fregues, injeccions, pastilles. Em vaig recuperar un poc i em digueren que feia dues hores que em cercaven. Jo vaig tornar demanar per n'Emília i em fugien de qüestió, que ja m'ho dirien els familiars. Aquí vaig veure que n'Emília era morta”.

In memoriam

La nit del 10 de novembre fou tràgica i definitiva per a n'Emília Anta Estela. És incompreensible un final tan esgarriador.

N'Emília era una dona trempada i social. Tant ella com el seu espòs practicaven el bé i, es pot dir per cert, no tenien ningú ofès. Tot el contrari.

Formaren una colla ben avinguda, plena d'alegria de la qual en coneixien l'art de participar-la als altres.

Es casaren l'onze de juny de mil nou-cents setanta-set. Tretze anys després el Braç Sinistre volgué segar per a sempre la vida jove i vola d'una dona cabal.

Bellpuig fa patent el seu sincer condol al desconhortat espòs, el nostre amic Antoni Espinosa Ginard, a na Joana-Aina, mare de la finida, als germans Pep i Francesca, cunyat, nebots, oncles i a la resta familiar.

Descansi en pau.

Restaurante · Celler

Ca'n Baro

Carrer Mestral, 4 - Artà (Mallorca)
tel. 56 21 03

Ca'n Lluïset
Roba de casa
Llenceria

Gran varietat en mantos, edredons, llençols de francet-la, fundes de camilla, ...

Telèfon: 56 28 62

Capdepera, el poble de més prop

A un grup dels nostres informants els demanàrem: "I per acabar, com definiríeu el vostre poble?" La resposta d'un va ser: "Un poble molt tancat; disgregat, tant des del punt de vista geogràfic com humà". Respon un altre: "Però molt actiu, molt dinàmic, molt viu". Replica el primer: "No diré que no, però hi ha un contrapunt que és l'escàs percentatge de població amb estudis superiors".

Algunes d'aquestes afirmacions tenen un reflex estadístic i el que més es nota és el referit a la disgregació geogràfica. El nucli de Capdepera s'empetiteix en relació a la resta. La població de cada cop es disgrega més, geogràficament, i, alhora, creix un nucli per sobre dels altres: Cala Ratjada. I aquest nucli és l'emblema de l'element essencial a tenir en compte per entendre els nostres veïns.

Un element que cap dels nostres interlocutors ha posat en dubte: l'impacte del turisme, que ha provocat, en aquests darrers vint o trenta anys, un seguit de canvis tan espectaculars i tan intensos que s'ha de parlar d'una nova societat en el poble de sempre, que també ha experimentat modificacions. Les opinions han estat distintes sobre com sospesar o qualificar els efectes d'aquest impacte; però sempre han coincidit en la seva importància capital.

El primer efecte ha estat que, econòmicament, s'ha viscut una explosió grandiosa: la riquesa que s'ha generat a Cala Ratjada, sobretot, i a la resta de cales del terme, és immensa. Com se n'han beneficiat els gabellins? Hi ha interpretacions per a tots els gusts; però moltes coincideixen a dir que els gabellins s'han beneficiat dels llocs de

feina, tot i que la riquesa, llevat de determinades excepcions, ha anat a parar a mans foranes. Aquesta riquesa que ha generat la indústria turística comença a manifestar-se amb tonalitats obscures pel que fa al seu futur. Si aquesta indústria continua amb els plantejaments que li han servit fins ara, ningú no dubta que la crisi serà inevitable i general. La preocupació entre els gabellins consultats és indiscutible: o es can-

la crisi s'agreugi en els propers anys i que comenci a sobrar mà d'obra. És general la idea que s'ha de reorientar l'activitat turística, fins i tot alguns parlen d'acceptar que el futur depèn d'una visió més ecològica d'aquest territori que ha generat el benestar que es té. S'imposa, diuen, entendre que en una situació d'excés d'oferta com la que ara es viu, la demanda es torna més i més selectiva i allò que ningú podrà oferir

via de mentalitat o s'enfonsa el vaixell de la prosperitat que fins ara havia anat apujant la renda per càpita dels habitants fins a un nivell de benestar generalitzat.

S'ha acabat això de créixer sense ordre, de construir i construir. És hora d'embellir la zona, de millorar la infraestructura, de recobrar un prestigi que es va tenir... sobretot és un problema d'imatge. El model ha de canviar perquè el gegant del turisme està tocat. Es tem pels llocs de feina que hi ha, s'espera que

més que els privilegiats serà un paisatge natural, més sol·licitat de cada dia i de cada dia més amenaçat pel ciment. Qualsevol actuació que destrossi aquest paisatge, mena a la crisi.

Consideren els nostres interlocutors que el terme de Capdepera, amb zones molt malmenades, no és encara com altres termes municipals i que hi ha molt a preservar. Qualque opinió hem recollit en el sentit que aquesta bubota de la crisi interminable que s'endevina si no es

FERRER ARÉNQUIA SA

FÁBRICA DE MOSAICOS Y PIEDRA ARTIFICIAL
ALMACEN DE MATERIALES DE CONSTRUCCIÓN

Fàbrica, almacén y oficinas: Ramón Llull, 9 ARTA
tel. 562179 Fax 562176

Almacén y tienda: Velasco, 38 CALA RATJADA
Telf. 563345

DISTRIBUIDOR DE:

PAVIMENTOS Y REVESTIMIENTOS

MOBILIARIO DE BAÑO

ESTUFAS Y CHIMENEAS

xylazel, s.a.

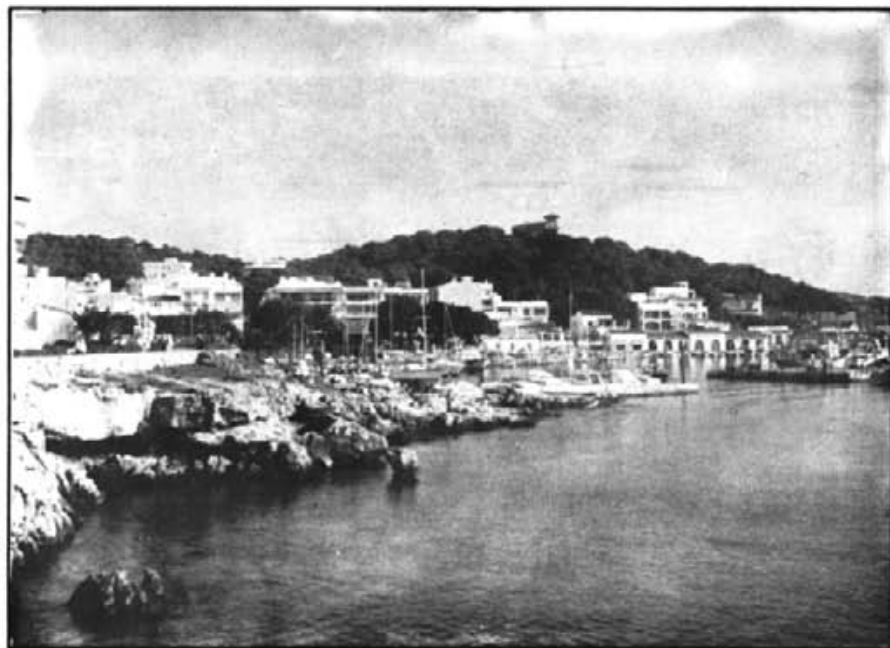
XYLANCO PROTECTOR DE LA MADERA

canvien certes idees, pot ser beneficiosa si afavoreix la conscienciació de la població.

Totes aquestes idees, agreujades per una temporada que hauria estat catastròfica si no hagués pervengut la crisi del golf pèrsic que ha permès recuperar a darrera hora part del turisme destinat a Turquia i Egipte, es complementen amb altres aspectes més domèstics, però igualment preocupants: ningú no discuteix que el turisme exigeix molta d'atenció municipal, però sembla que tot s'ho beu el turisme i, concretament, Cala Ratjada. Sembla que l'Ajuntament no té més ulls que els que miren cap a la costa i que s'ha entrat en la paradoxa d'un turisme que no genera riquesa social, sinó que absorbeix tota la capacitat de gestió municipal. Per a alguns Capdepera s'està convertint en un nucli molt distint de Cala Ratjada, que necessita i necessita i que mai no acaba d'estar a punt.

Un altre d'aquests aspectes que hem qualificat com a domèstics i que demostra la brutalitat de l'impacte del turisme, és la repercussió social: "des del punt de vista humà el turisme ens ha capolat" són paraules textuais d'un dels nostres comunicants. Canvis de costums, caràcters distints, llengua distinta... i tanta i tanta de gent han fet que avui alguns parlin, i temin, una "andalusització de Capdepera".

I aquest impacte també hauria repercutit en els valors d'una nova majoria. Alt estatus econòmic, però culturalment molt baix. Obsessió per a l'enriquiment fàcil i ràpid. Afany d'ostentació. Disgregació total de les relacions humanes

durant l'estiu.

Hi ha quatre grups socials: els gabel·lins, o calarajaders, de tota la vida, els altres mallorquins que s'han traslladat al terme per feina o per negoci, els peninsulars atrets per la necessitat de mà d'obra, i finalment la colònia estrangera, que és certament nombrosa però que viu molt desconnectada.

Els peninsulars són tants que tenen consciència de grup: es mostren més units, freqüenten uns bars determinats, tenen les pròpies celebracions, s'asseuen plegats, diuen, al club de tercera edat... però quan es pot veure més aquesta cohesió de grup és als funerals, d'assistència massiva. N'hi ha que en aquest sector hi fan una distinció entre els que s'han integrat i els que no. L'element emblemàtic és, per a tots els

consultats, la llengua. N'hi ha molts que l'han apres i l'usen. Altres s'hi neguen explícitament. I en això no sembla que hi intervengui el més o menys temps que es dugui de residència al terme.

Els mallorquins transplantats sembla com si no tenguessin consciència de la seva pertinença a un grup social en perill de desculturització. "Només han vingut a fer negoci i no els importa res més", acusa qualche gabel·lí. Però alguns dels que es saben inclosos en aquest grup pretesament desinteressat de tot si no és el seu negoci, protesta perquè diu que són majoria els qui es senten totalment integrats i pensen que se'ls acusa sense motiu.

L'estadística confirma que el grup de

XIFRES:

L'àrea socio-cultural de l'Ajuntament de Capdepera ha realitzat un estudi sobre la població del qual n'extreim algunes dades que considerem significatives.

La població de dret ha passat de 3.004 persones l'any 1950, a 7.131 l'any 1989, passant per les 3.421 de 1965.

Previsió de població. Any 1995, 9.774 persones. Any 2000, 12.348 persones.

Distribuïda per grups d'edat, el 20% de la població és menor de 15 anys.

Per procedència hi ha un 45'4% no nascuts a les Balears, i un 54'6% que sí hi ha nascut. Entre aquest darrer grup hi ha els fills que els immigrants han tingut ja al municipi. La procedència d'aquest sector no autòcton és la següent: 15'04% provinents d'Andalusia, 9'45% de l'estranger, 8'81% d'Extremadura, 4'69 de Castella, 4'13 de Catalunya o València, i 3'29% d'altres CCAA.

Quant al nivell d'instrucció hi ha un 1'19% d'analfabets, un 73'64% amb estudis primaris incomplets, un 13'25% amb batxillerat elemental, un 1'1% amb FP-1, un 1'76% amb FP-2, un 6'42% amb BUP-COU, i un 2'6% amb títol de grau mitjà o superior.

Coneixement de la llengua (població a partir de sis anys). L'estudi recull dues classes de dades, una referida a la població autòctona i una altra referida, suposam, al total de la població. Donam les xifres en aquest mateix ordre. No l'entenen, 5'79/12'63%. Només l'entenen, 7'18/17'36%. La parlen, 70'22/55'69%. La parlen, llegeixen i escriuen, 16'8/12'88%.

"5- Observam un increment mantingut de la població no autòctona de CAPDEPERA. Això provoca un canvi cultural, ja que dins el municipi conviuen tres cultures: andalus-extremenya (25%), estrangera (10%), autòctona (en regressió).

6- Manca de l'ús quotidià de la llengua autòctona a tots els nivells. (...)

13- Un 70'8% de la població actual del municipi de CAPDEPERA treballa dins el sector terciari, mentre que el primari sols ocupa un 10'5% de la població (i està en recessió), i el secundari un 18'7%. El sector serveis és el més nombrós.

14- CAPDEPERA recull sols un 35'48% de la població actual total del municipi".

propis del lloc és el més reduït i per tant el més fràgil. El punt que hauria marcat el grau màxim de debilitat d'aquest sector hauria pogut ser la intenció de suprimir el caràcter festiu de Sant Bartomeu: a un sector econòmic de Cala Ratjada no li anava bé, diuen, tancar un dia en el cor de l'estiu i proposaren de passar-lo fora de temporada. No ho aconseguiren però hi ha gabellins que mai no perdonaran que membres del consistori permetessin que això arribàs a debat.

Amb tot, diuen, es detecta una recuperació del sentiment de poble, sobretot entre la gent jove. El grup no és nombrós, però el seu procés de conscienciació és, de cada dia, més fort. La seva cristallització seria la reivindicació, per exemple, d'unes festes populars i participades com les dels darrers anys pel Carme, en front de les despersonalitzades de Sant Roc. La protesta d'enguany també seria un exponent d'aquesta nova reivindicació.

Un altre dels problemes que ocupa és el de la joventut. De bell nou és el turisme el que ha provocat una situació que, per a alguns, sembla fora de control. Cala Ratjada, com a model de lloc de vacació permanent, i com a lloc de cristallització de moltes ambicions personals, ha influït molt en el jovent. L'ambient cosmopolita que durant vuit mesos cada any impregna tota la població ha suposat, com hem dit, una transformació total dels valors. Hi ha un problema preocupant, a Cala Ratjada, molt lligat a la joventut: la droga. I un altre de menor, la creença que la vida pot ser unes vacances contínues. Per això hi ha veus que reclamen una atenció especial per als joves perquè consideren que el futur, així com ara es pot preveure, es presenta molt compromès. "Els joves no voten", ens deia una mare, "en canvi la tercera edat sí. Si es donàs el mateix suport als joves que als vells, potser no hi hauria tant de motiu d'alarma".

La política és també motiu de preocupació. Amb paraules textuais d'un dels nostre interlocutors: "A Capdepera hi ha hagut polítics amb molt bona voluntat, però el conjunt ha fracassat. Hi ha persones vàlides a les quals el viatge ha resultat gros. No hi hagut persones que hagin tingut la visió de canalitzar la força del turisme cap a uns beneficis socials, ni a una ordenació raonable...". Una altra idea que hem captat l'expressava un veí amb la frase contundent de "Gabellins a la Sala" per reclamar un interès per al poble que no creuen que tinguin les persones traslladades al terme. No tothom comparteix la idea perquè per a altres l'origen no té excessiva importància: les persones capaces faran la bona feina que es necessita siguin d'on siguin. Altres que sí la comparteixen són poc o molt poc optimistes de cara a uns resultats electorals mínimament significatiu. En tot cas aquesta qüestió podria donar un caire molt específic a la pròxima campanya electoral.

Però per als artanencs pot ser un aspecte novetós de saber que Capdepera té una tradició única dins Mallorca: un sector de la gent autòctona és de religió evangèlica i la convivència entre catòlics i protestants, com se'ls anomena vulgarment, no ha presentat mai problemes d'importància i molt menys en els darrers anys. Es tracta d'un grup que podria arribar a tres o quatre-centes persones, molt cohesionat i que viuen la seva fe, segons ens han dit qui no n'era part, amb més decisió que els catòlics. La recull la història, aquesta presència de la comunitat evangèlica. Un element important que podria donar la raó al comunicant que ens parlava de Capdepera com un poble liberal.

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO

VIALSA

Carretera Santa Margalida, 57

Tel. 56 26 35

ARTA - (Mallorca)

Antoni Alcover, Batle de Capdepera

Va costar un poc coincidir amb el Batle per poder-li fer l'entrevista perquè és un home lògicament ocupat i volem disposar d'una estona llarga. I en disposarem, tant que haurem de condensar i resumir tot el que parlarem. Només ens va posar una condició: que no poguéssim el PAC. Com que no era aquest l'objectiu central, no ens va costar gens ni mica accedir-hi. I ens va donar raons. Llevat d'aquest punt es va mostrar molt amable i comunicatiu i fins i tot ens va sorprendre en alguns extrems, però això, si de cas, ja ho descobrirà el lector.

Bellpuig.- Senyor Batle, Capdepera i Cala Ratjada?

Antoni Alcover Femenias.- El nom del municipi és Capdepera, i ho engloba tot. No és que no hi hagi diferències entre el nucli central i els de la costa, sobretot entre la gent, que s'hi sent o no. El que no es pot negar és que és un municipi de població dispersa i això genera una doble demanda, que obliga a fer moltes coses per duplicat. Les festes, per exemple... Hi ha hagut un transvàs de Capdepera a Cala Ratjada molt important: avui és més extens i més poblat el nucli de Cala Ratjada.

B.- Fins i tot hi ha gent que creu que l'Ajuntament només té ulls per mirar la vorera de mar...

ACF.- No crec que sigui així. És clar

que la inversió s'ha de canalitzar allà on és més productiva, i això avui és a la costa; però el benefici és per a tots. Ara mateix a Capdepera es fan voravies i asfaldaments i es posa llum a carrers amb un pressupost de més de 35 milions. També es comprarà el teatre, on s'hi hauran de fer reformes, però que cobrirà unes necessitats. S'ha fet el pavelló a les escoles, hi ha una nova zona verda a l'entrada del poble, i s'arregla la de la part de Son Servera. Les necessitats són sempre més grans, per naturalesa. Als nuclis de la costa, i no només Cala Ratjada, s'hi farà una inversió de 500

milions, el 60% dels quals són a càrrec del Govern Balear. Es farà la renovació total del carrer Elionor Servera. A Canyamel es construirà la depuradora...

B.- Vostè creu que qualche dia es podrà dir "ara ho tenim tot a punt"?

ACF.- Supòs que no, però és natural. L'exigència del turisme és molt gran, són 32 km de litoral, infinitat de carrers... tot va en funció de l'economia municipal. Amb aquests 500 milions és clar que es notará, però també és ben clar que aquestes inversions s'haurien de repetir durant una sèrie d'anys. A vegades em deman si primer no era més

COEXA, S.A.

CONSTRUCCIONES, EXCAVACIONES Y ASFALTOS

HORMIGON PREPARADO
BOMBA HORMIGONAR PROPIA
CONTROL CALIDAD - LABORATORIO

DELEGACIÓN EN CALA RATJADA:

Via Mallorca, s/n. - Tel. 56 37 48

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A-07 254118

Planta: Carretera Artá-Alcudia, Km. 4

tel. (901) 136003

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANTERA DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINARIA

bell el paisatge... però les exigències d'avui són unes altres i s'han de cobrir.

B.- Vol dir que s'ha patit un urbanisme salvatge?

ACF.- Sobretot mal fet, sense els serveis que avui s'exigeixen i que els mateixos urbanitzadors comprenen. Fa estona que a la Sala no hem autoritzat noves urbanitzacions, però hi ha uns planejaments aprovats que si poguéssim tal volta desqualificar-los. Basti dir-vos que en el 82 establíem la primera línia a 6 metres i molts d'edificis, entre els quals el meu hotel, quedaren fora d'ordenació, amb el meu vot, és clar. Tothom entén que no per construir més vendrà més gent i jo crec que si hi hagués les mateixes places que ara fa deu anys es facturaria més que no ara. Aleshores hi havia gent que es queixava que Cala Ratjada no creixia. Avui es queixen que ha crescut massa.

B.- Ens han parlat de la necessitat d'una reorientació ecològica...

ACF.- Totalment d'acord, però dins una llei-marc per a tot Mallorca, que ho deixi ben lligat. Avui ho veim, però un altre consistori podria pensar distint i aquesta qüestió no ha de quedar tan a mercè d'un canvi de majoria.

B.- Senyor Batle, un crèdit de 100 milions és molt fort...

ACF.- Hi ha una raó. Consideram que no hem de forçar les contribucions del segon plaç de la depuradora perquè volem donar el màxim de facilitats, però això ens té sense disponibilitats. No vol dir, per tant, que els gastem tots, només els necessaris en tant ens van liquidant les contribucions.

B.- També se'ns ha parlat d'una atenció especial a la joventut...

ACF.- Cala Ratjada, com tots els llocs turístics, és molt temptador. Som conscient que hi ha problemes de droga i la

intervenció municipal s'ha d'orientar a dotar el màxim d'instal·lacions perquè la joventut tenguí activitats alternatives d'ordre esportiu i cultural. Al costat del teatre s'hi podria fer un local per als més joves que avui no tenen més alternativa que el carrer, i és per aquest camí que podem lluitar... també a les escoles, i els mateixos pares... l'objectiu és fer homes i dones complets, i això és difícil...

B.- Diuen que d'ençà que don Joan Pascual va ser batle es va deixar de parlar tant de Capdepera, que s'acabaren els enrenous...

ACF.- I des que en Joan se'n va anar se'n torna a parlar més... jo no vaig néixer aquí i pens que el Batle ha de ser de Capdepera, almenys a mi m'ho han dit. No crec, però, que per ser de fora poble no pugui fer una feina bona, però resulta que hi ha gent que no ho creu. De fet jo no crec que tenguí vocació ni ambicions de política, i ja tenc ben decidit que no em tornaré a presentar. Crec que he fet el que havia de fer. Crec que es necessita un batle amb dedicació exclusiva i un equip de col·laboradors ben preparats, i algunes regidories també amb dedicació exclusiva...

B.- És governable aquest Consistori?

ACF.- Sí. No hi ha els enfrontaments d'altre temps. La majoria de grups participen en el govern. Jo entenc que passades les eleccions tots tretze haurien de tenir responsabilitats i discutir plegats els problemes; però em diuen que això és una utopia.

B.- Hi ha una certa expectativa sobre la possible coalició entre el seu partit UM i el PP. Com acabarà?

ACF.- A nivell de partit no ho sé; però els que vulguin continuar en política s'hauran de cercar el seu lloc.

No sé què faran tots els companys d'UM, però m'imagín que hi haurà distintes opcions personals i que es respectaran perquè els comitès locals d'UM sempre han estat autònoms.

B.- Senyor Batle, es parla d'andalusització de Capdepera, de cultura i llengua pròpies en regressió, què en pensa vostè?

ACF.- Les xifres que conté l'estudi encarregat per l'Ajuntament són clares en aquest sentit. Jo crec que la correcció d'aquesta tendència s'ha de fer sobretot amb l'educació. Els mallorquins potser siguem una mica còmodes en aquests aspectes, o excessivament educats. Aquí no hi ha un sentiment com a Catalunya i jo, particularment, com a mallorquí en voldria tenir una part d'aquest sentiment, perquè és molt necessari. I també difícil, perquè avui t'has de sentir del teu lloc i també d'altres més amplis. La integració, que és necessària, no es pot imposar...

B.- És optimista, senyor Batle?

ACF.- Sempre ho hem de ser, i aquí també. Jo crec que es pot ser optimista.

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Ciutat, 25 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Polígono Industrial
C/ Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

**SERVICIO TÉCNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES**
TEL. 55 58 11

Muebles-Pergolas. Techos	
CUBER	Motoculturas y Motobombas
DESLAC	Impresoras - Rotapropagadores y Sistemas de flujo
ZARZACA	Equipos preparación Tierra y Simulacros
ALPES	Cables de acero
MINERAL Y OPEN	Motoculturas
CHUBA	Pulverizadores
CAPRIBO	Barras de Corte
ALCIBERIA	Bombas
BLAC	Pulverizadores de Algodón
BLAC	Algodón

MUEBLES-PERGOLAS

condor

BATLE

Com és viure a Capdepera/Cala Ratjada?

Margalida Lliteras Jaume.

Vàrem venir a viure a Cala Ratjada fa vint anys, perquè el meu home treballava a n'Aguait. De tot d'una només veníem a l'estiu, i em va costar molt adaptar-m'hi perquè som artanenca d'arrel. Aquí m'hi trob molt bé i tenc moltes amistats, però enyor l'ambient i la gent d'Artà: tot el que hi fan m'agrada i no em perd cap festa ni una. No em costaria gens tornar a la vila, i això que visc bé aquí, de meravella, i per tant no em puc queixar de res.

Aina Carrió Esteva.

Vaig venir quan em vaig casar, ahir va fer 29 anys. De tot d'una m'hi vaig trobar bé i no em va costar adaptar-m'hi. Tirries? No m'han afectat mai. Els gabellins troben que els artanencs ens defensam molt entre nosaltres, i m'ho han dit en to d'elogi. Jo em consider gabellina, sense deixar de ser artanenca: sempre vaig a Artà per Sant Salvador. Capdepera m'agrada molt per viure, més que Cala Ratjada, però també m'agrada anar-hi a fer una volta.

Margalida Alzamora Blanes.

Venguérem tota la família quan jo tenia 14 anys per dur l'hort de Son Fangos... i ara són tot xalets. Després passàrem a Es Putxet. Som quatre els germans casats aquí. A mi sempre m'ha agradat viure a Cala Ratjada i no m'n'he volguda tornar a Artà. Canvis? Molts, però molts, i a mi m'agrada més ara que no abans. En el meu barri hi ha molts d'artanencs i ens saludam perquè som artanencs, però la veritat és que ja ens sentim calaratjaders.

Francesca Vives Flaquer.

El meu home és de Capdepera i quan ens casàrem venguérem a viure aquí perquè ell hi tenia la feina. A mi m'ha agradat sempre el poble i no em va costar gens avesar-m'hi. Això de les tirries és un do i a mi no m'han dit res mai com no sigui de broma, entre amics. Crec que Artà és un poble més mogut. Problemes? No ho sé, perquè jo som molt de ca meua i no m'empatx de res. Els meus fills no tenen res contra els artanencs, no els interessen aquestes coses antigues.

Apol·lònia Mestre Genovard.

Mon pare tenia la feina a Cala Ratjada i s'hi mudaren, i quan la meua germana es va casar ja vaig venir de tot, ara deu fer uns 35 anys. M'hi he adaptat perquè no m'ha quedat més remei però som artanenca pels quatre costats i demà mateix tornaria a la vila. Aquí és més vida de capital, no te'n tems dels veïnats. Hi ha set o vuit mesos que no saps si és diumenge o dia fener, però la resta de l'any és depriment. Jo vivia al carrer de ses Roques i l'ambient del cine...

Catalina Banús Vives.

Estàvem a Cala Moltó, però teníem la posada a Artà i aposta hi vaig néixer i hi vaig jugar i fer vida de petita. M'agrada Capdepera però la veritat és que ni em sent d'aquí ni d'allà. A Artà també m'hi sent bé, encara que de casada no hi he anat tant. Aquella cosa de gabellins i artanencs ha passat de tot, sobretot entre els joves. Els meus fills i els seus companys ho tenen molt superat, sempre hi van i sempre duen amics per aquí, aquelles

Eleccions a les escoles

La propera setmana començaran, en els col·legis públics d'Artà (Na Caragol, Secció de FP i Institut), les eleccions per formar els respectius Consell Escolar del Centre. Aquest òrgan és representatiu de la comunitat escolar i inclouen membres dels equips directius, alumnes, pares, professors i Ajuntament, i per aquest motiu té la màxima atribució en la gestió del centre. Val a dir que l'ambient electoral és fred.

FEVE-REPSOL

Aquestes dues entitats (recordem que la primera és una empresa pública), han subscrit un conveni per a la utilització d'instal·lacions de la primera per muntar-hi estacions de servei. Una de les edificacions afectades seria l'antiga estació d'Artà. Per això seria necessari que l'Ajuntament desqualificàs de zona verda l'espai comprès entre l'edifici de l'estació i el del bar Talaiot. Per aquest motiu FEVE va presentar, sembla que fora de plaç, una al·legació contra la zonificació de les NNSS, i que l'Ajuntament l'ha desestimada. Cal també recordar que l'Ajuntament havia proposat una utilització de l'edifici de l'estació per treure'n un profit per al poble i, alhora, mantenir-ho en condicions de neteja i conservació. La resposta de FEVE era que l'edifici no admetia altres usos que el d'estació.

Estudi sobre les oliveres

Aquests dies un equip de tècnics han visitat distintes finques del nostre terme que contenen terrenys dedicats a olivar. Es tracta de professors de la universitat de Granada que es dediquen a fer un estudi sobre les distintes varietats d'oliva.

Normes Subsidiàries

En el plenari extraordinari del dimecres dia 14 de novembre es van aprovar de forma provisional les Normes Subsidiàries de Planejament d'Artà. Després d'aquest acord s'acaba la intervenció municipal i l'expedient és remès a la Comissió Insular d'Urbanisme que procedirà a la seva revisió des dels aspectes jurídics i tècnics. Dins un plaç de sis mesos la Comissió s'haurà de pronunciar, perquè si no ho fa s'entendrà que queden definitivament aprovades per silenci administratiu. Amb aquestes qüestions no

sol produir-se aquesta forma, sinó que abans que s'esgoti el plaç, la Comissió es pronunciarà. Poden ocórrer quatre coses: aprovació, aprovació condicionada, rebuig perquè siguin subsanades algunes deficiències, o rebuig total. Sol produir-se un cas dels anomenats en segon i tercer lloc, la qual cosa implica efectuar retocs. Si són petits, l'aprovació definitiva ja es produeix; però si els retocs són d'importància, s'haurà de tornar revisar abans de l'aprovació definitiva.

L'expedient inclou les al·legacions presentades en els terminis adequats i que no varen ser preses en consideració per l'Ajuntament.

Després de la sessió els membres del consistori anaren a un bar d'allà prop a celebrar-ho tots plegats.

Canvis de telèfon

O, dit més bé, de número. La Telefònica va notificant als abonats el seu nou número de telèfon i la gent n'ha començat a parlar. Ens posarem en contacte amb la companyia i el seu director comercial, senyor Jaime C. González Fernández, ens ha facilitat tota la informació que volíem traslladar als nostres lectors.

El canvi afecta els números que comencen per 56 i 57, que mudaran les tres primeres xifres, llevats d'uns pocs abonats que hauran de canviar tot el número. Ara tots els números començaran per 835 o per 836 i en la majoria de casos els altres tres números seran els tres darrers del número d'abans.

Es tracta que entra en servei una nova central, digital, i es milloren els enllaços amb la central mare. Aquesta nova central tindrà

1.792 línies amb la qual cosa es podran satisfer totes les peticions pendents. Aquesta nova central permetrà dins un futur pròxim nous serveis complementaris: saber si, quan s'està parlant, qualcú ha marcat el vostre número; establir conferència a tres; connexió directa amb un abonat sense haver de marcar; diferir les cridades a un altre número quan no s'és al domicili; marcar dues xifres en comptes de sis o nou; i rebre el detall de les conferències automàtiques que s'hagin fet.

Encara no està fixada amb exactitud l'entrada en funcionament dels nous números, però serà dins el mes de desembre. La companyia ha facilitat a Bellpuig un llistat de correspondència de números vells i nous que tenim a disposició de tots els nostres lectors.

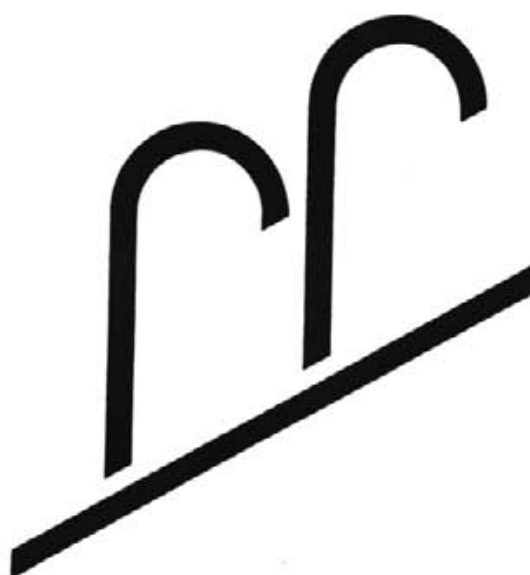
Joyería VIKY

RELOJERIA ★ PLATERIA

Carrer de Ciutat, 16 - Teléfono 56 22 63

ARTÀ (Mallorca)

per què ?

MACIÀ RIERA, PERIODISTA

Després de dues visites a la redacció d'un diari he arribat a la convicció que Sant Francesc de Sales -patró dels periodistes- és un dels barons més miraculosos del santoral. Si no és per intervenció divina no s'acaba d'entendre que cada dia puguin sortir els diaris. ¿Com és possible que de les correccions, nervis i desordre de les redaccions dels periòdics en surtin les pulcres pàgines dels diaris? Macià Riera és un dels afavorits per Sant Francesc; en Macià és redactor en cap d'El Dia16 i, a més, és artanenc, i el que encara és més important: li agrada exercir de periodista i d'artanenc. En Macià ha de compartir la devoció entre Sant Francesc i la Mare de Déu de Sant Salvador.

En Macià Riera té 35 anys i pateix d'un mal que no té cura: li agrada el periodisme. Això li ve de petit, i segur que son pare -que durant molts d'anys fou cap de distribució del diari *Baleares*- n'és culpable: a hores d'ara en Macià ja ha descobert que la malaltia pel periodisme es transmet genèticament... De petit volia ser metge; però l'estirada del que duia a la sang era massa forta. Se'n va anar a Barcelona a estudiar Ciències de la Informació; però no havia calculat que ell ja tenia l'única cosa que li podria donar la Universitat: ganes de fer de periodista... i ell ja en tenia massa de ganes. Va tornar a Palma, al diari *Baleares*, on es va dedicar a tot tipus d'informació: sports, local, succeïts, inclús va treballar un any en maquetació i disseny... tot, tot el que fes referència a periodisme li agradava. Quan el diari *Baleares* va passar a mans privades, en Macià se'n va anar a fer feina a un diari que feia poc que havia sortit: *El Dia*. Primer es va encarregar del suplement

d'esports i, poc després, va donar un nou dinamisme a la secció de part forana. Quan Macià Riera ens conta el seu currículum professional no deixa de citar col·legues per als quals demostra agraïment i admiració: Joan Pericàs, Humbert Colom, Biel Ramis... És evident que persones com Macià Riera desmenteixen que el periodista sigui una de les espècies més carnívores que hi ha. A principis d'estiu d'enguany, en què aquest jove periodista artanenc és nomenat redactor en cap d'El Dia16, es tanca, per ara, el currículum de Macià Riera a qui Bellpuig, sorteant telefonades, cridada i nervis habituals a tota redacció de diari, ha aconseguit entrevistar.

Bellpuig. - N'hi ha que pensen que el periodisme no passa per un dels seus millors moments: el sensacionalisme sembla que s'ha apoderat de la premsa i que l'únic color de l'espanyola és el groc...

Macià Riera. - De la mateixa manera

que diuen que cada poble té el governant que es mereix, també cada poble té la premsa que es mereix. I no ens enganem: les fórmules que cercam els periodistes per fer els diaris no són altres que les que sabem que fan vendre. Si a la gent no li interessà el pentinat de na Simoneta, nosaltres no el trauríem... la llàstima és que aquest pentinat fa vendre més diaris que qualsevol notícia de transcendència per a l'economia o la cultura de les nostres illes...

B. - Com veus la situació de la premsa a Mallorca?

MR. - La professió periodística està molt polititzada. Potser això estigui motivat pel fet que la nostra sigui una democràcia molt jove i tots hem hagut d'assumir una determinada responsabilitat per tal d'edificar-la. El problema potser sigui que massa sovint hem caigut en el parany de pensar que estar al servei de la democràcia significa estar al servei dels partits polítics, quan això és del tot fals. Crec sincerament que això va canviant. Crec que de cada vegada els diaris locals van arraconant la informació política i li donen l'espai que es mereix, però no la prioritat... En *El Dia16* tenim l'objectiu de penetrar en el teixit social: hem de parlar dels temes que preocupen a la gent...

B. - Premsa forana?

MR. - El que succeeix a Mallorca dison el món de la comunicació és un fenomen ben estrany. Quan parles amb periodistes de la península i els dius que tenim 53 pobles i 48 revistes de premsa forana, ningú no s'ho creu... És evident que funciona. I els diaris de Palma mai no podrien fer ombra a les revistes locals... Jo pens que la seva gran funció haurà estat normalitzar l'ús escrit de la llengua

BAR - RESTAURANTE

Especialidad

Cocina

Mallorquina

ES PINS

C/. Ciutat, 49

Tel. 56 24 61

07570 Artà

catalana.

B.- Sempre has dit que malgrat visquis a Palma et consideres un artanenc més. Quines relacions mantens amb el poble?

MR.- Jo no m'he desvinculat mai d'Artà. Desgraciadament la meua professió només em permet tenir un dia lliure a la setmana i jo som enemic declarat dels cotxes. No m'agrada conduir i això fa que vengui menys del que voldria. Bona part de la meua família continua vivint al poble; mon pare i ma mare passen l'estiu a la comarca; a Artà hi tenc molts i bons amics... La meua relació amb el poble és íntima. Una de les coses que més plaer em produeixen en aquest món és mostrar s'ermita a un amic, o Sant Salvador, o anar a seure una estona a Na Batlessa... és una sensació íntima que cap dels qui viuen permanentment en el poble poden percebre com ho sentim els que vivim a Palma...

B.- Comença a haver-hi una coincidència bastant generalitzada a afirmar que ja basta d'urbanitzar Mallorca. El nostre municipi potser sigui un dels més cobejats per urbanitzadors i especuladors. Com veus tu aquest tema?

MR.- Crec que si en alguna cosa han encertat els artanencs ha estat a optar per una opció política clarament conservacionista de la natura. Mon pare, que és una persona sàvia, va donar la següent resposta a un serverí que li deia que els artanencs haurien d'estar empegueïts d'haver d'anar a fer feina a Son Servera. Mon pare li va contestar que ells, els serverins, prest hauran de venir a Artà per poder respirar. Si els qui cremen ens deixen algun pi, pens que

serà així. Pens que Artà està destinat a ser un dels grans paradisos d'aquesta Mallorca excessivament destruïda, i pens que tots els pobles de Mallorca haurien d'optar per alternatives clarament defensores del medi natural.

B.- Tu segueixes la vida política d'Artà?

MR.- Totalment, a diari...

B.- Quina anàlisi en fas?

MR.- Pens que en aquests darrers anys s'han aconseguit moltes coses, i que Artà ha tengut un govern municipal que, malgrat el seu relaxament d'alguns moments, ha complert amb la funció que jo entenc que tenia encomanada: salvaguardar el patrimoni del poble i revitalitzar aquest poble. Jo crec que s'ha encertat políticament... Per altra banda crec que hi ha una oposició que, alguna vegada, no és el que hauria de ser: hauria de pressionar més; perquè això a la llarga és bo: provoca que ningú no es relaxi en les seves funcions i que el poble funcioni millor, més dinàmicament... Pel que respecta al futur crec que Artà hauria de consolidar la infraestructura que ha

començat a muntar (depuradora, poliesportiu, teatre, etc.) i crec que hi hauria d'haver un pacte de totes les forces polítiques -totes sense cap excepció- encaminat a consolidar aquesta imatge que ja tenim de poble defensor del seu patrimoni natural.

B.- Diuen que els periodistes no han de ser mai notícia. Ja que tu avui ho ets aprofita les pàgines de Bellpuig per dir als artanencs el que vulguis.

MR.- Jo voldria fer una crida als artanencs: som un poble que és el bres del que és Mallorca: segueixen sortint mallorquins, d'Artà. I això és una gran sort perquè si seguim així els mallorquins prest serem una espècie en extinció. S'ha de recapacitar i pensar que el que tenim entre mans no és una jogueta... Res no es pot comparar a la bellesa d'Es Caló. Sa Canova -i jo l'estim tant com en Barceló!- és un bé, així com està, que no el donaria cap hotel de cinc estrelles. Això és el que és nostre i el que hem de cuidar!

J.S.

Clínic Artà

CONSULTORI MÈDIC

Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre

C/. Ciutat, 30
☎ 56 22 37
07570 ARTÀ

Fa quinze dies es presentaren al públic en la "festa de sa vedella" ORQUESTRA OASIS, LA MUSICA COM A HOBBI

Des de fa gairebé un any, per a un client del Dorado o per a qualsevol artanenc que tingui el costum de passar-hi per davant ja no resulta estrany de sentir al pis de dalt renous de trompetes, saxos... i un garbuix de sons musicals que es repeteixen un i altre cop. Són ells, són els components de la recentment estrenada **Orquestra Oasis** que, matins i hores baixes, ja fa prop d'un any, afinen els seus instruments i assagen temes musicals dels quals més de dos que els han sentits ja en saben la cansueta. **Bellpuig** aprofità, tot just produït el seu debut, l'oportunitat per entrevistar els seus dos promotors, en **Biel Tous** i en **Tòfol Ferrer**. Aquestes foren les seves impressions.

Bellpuig.- Quan sorgeix la idea de formar una orquestra?

Biel Tous.- La idea ens rondava pel cap des de feia temps. Ja fa uns anys existí la possibilitat de crear un conjunt amb els amics de sempre, això és en **Jaume Danús**, en **Fernando Liesegang**, etc. però resultà impossible. Les ocupacions professionals que ens fermaven en aquells moments no ho permetien i ho deixàrem córrer. Ara sí que la cosa ha estat possible, i ho ha estat gràcies a l'entusiasme d'una sèrie de persones que nosaltres mateixos descartàvem: en **Sebastià Perelló**, en **Toni Nebot**, la desapareguda orquestra **King Combo**... Ja no comptàvem amb aquesta gent; però la sorpresa fou gran quan acceptaren la nostra proposició de cara a formar un conjunt.

B.- Voleu dir que amb l'**Orquestra Oasis** s'ha tornat a omplir un buit dins el panorama musical artanenc?

BT.- No, no es tracta d'això, exactament. Més aviat respon a uns curols particulars, a la iniciativa d'una sèrie

de persones a qui agrada la música, que s'entenen i passen gust de tocar plegats. Si a més a més d'això, la nostra iniciativa era ben rebuda per part de la gent, molt millor.

B.- I d'ençà que us aplegàreu, quin temps fa que feis feina plegats?

Tòfol Ferrer.- Fa més d'un any que estam fent feina en l'orquestra. Al principi assajàvem un o dos cops per setmana, però aquests darrers tres mesos ho hem fet d'una forma més intensa a mesura que s'atracava la data de la primera actuació en públic, que fou al **Barbacoa**. Les actuacions condicionen el ritme de feina.

Bellpuig.- Qui són ara els membres de l'**Orquestra Oasis**?

TF.- Actualment som sis: En **Biel Tous**, saxo, percussió i veu; en **Sebastià Perelló**, trompeta i composicions; en **Toni Nebot**, saxo tenor; en **Xisco Forteza**, trombó; na **M. Francesca Danús** als teclats i jo a la guitarra. Ah! hem de destacar la feina que ha fet en **Sebastià "Barrines"** pel que fa a les composicions, i als arranjaments instrumentals de tots

els temes, sense ell no hauríem arribat fins aquí. És de justícia dir-ho.

B.- El dia que us presentàreu l'entusiasme fou general. Tothom en digué la seva, que si molt bé però manquen instruments, que si allò, que si allò altre... Què li sobra i què li falta a l'orquestra segons vosaltres mateixos.

BT.- Sobrar no li sobra res, això és ben segur. Faltar, faltar, és veritat que amb un bateria sonaríem millor, i també amb un baixista. Així seria ideal. Però hem partit els qui som, els bateries i baixistes que coneixem ja estan compromesos. Per ara sis... ja ho veurem. El grup sempre està obert.

B.- I del tipus de música que feis, perquè aquest i no un altre?

BT.- Home, aquest tipus de música perquè ens agrada a nosaltres, a la majoria de gent i a la majoria d'adults. És una música ideal per a tocar amb orquestra de metall, que era la que nosaltres volíem formar. Fer música actual amb els instruments que nosaltres empram és impossible, la idea inicial era una orquestra amb molt de buf, amb

GERALD VINCENT

escola d'idiomes
NINS I ADULTS

- ANGLÉS, FRANCÉS, ALEMANY
- RECUPERACIÓ I REFORÇ D'EGB, BUP I COU
- ANGLÉS A ANGLATERRA

(CURSETS ESPECIALS D'ESTIU)
INFORMAU-VOS

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - ARTA

Para avisos y preavisos: Tel. 56 30 96 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

molt de vent, i aquesta música s'hi presta molt. A més, ara torna estar molt de moda, mambos, txa-txa-txas, salses, boleros, ... Tampoc no descartem tocar temes moderns que ens agradin, sempre i quan siguin possibles d'adaptar.

B.- I temes propis?

BT.- Qui sap! Si a la llarga tot va bé no ho descartem. De moment les nostres intencions són comptar amb un repertori d'hora i mitja. Tenim una vintena de temes segurs i alguns més quasi a punt. La creació de temes nous suposa comptar amb un bagatge previ i no ens convé frisar de demés, ni en aquest aspecte ni en el d'establir un règim estricte d'actuacions, cosa que tampoc no interessa de moment. L'objectiu inicial segueix essent el de passar-ho bé tocant plegats.

B.- Però després de l'èxit obtingut al Barbacoa veureu el futur amb optimisme ...

TF.- I tant, allò va ser massa. Nosaltres havíem assajat seriosament i amb ganes de fer-ho bé, però tampoc no ens esperàvem l'acollida que tinguérem i el coratge que ens donà molta de gent al final de l'actuació. Allò ens animà molt i ens esperonà a seguir endavant, sempre dins la mesura de les nostres possibilitats, és clar. A tota aquesta gent, vagides de **Bellpuig**, el nostre més sincer agraïment, com també a l'Ajuntament per facilitar-nos les coses.

SUSCRIBIU-VOS
A
BELLPUIG

Adults i alfabetització

Dia 8 de desembre va tenir lloc una taula rodona sobre el tema "Any Internacional de l'Alfabetització". Els ponents foren Francesca Bauzá, mestra responsable del programa d'educació d'adults d'Artà; Conxa Barceló, Florentina Romero, Nofre Ferrer, director del Centre de Professors de Manacor; Jaume Cabrer, mestre d'escola, i Miquel Mestre, responsable de l'educació d'adults a Balears.

Cada un va parlar d'un tema diferent i a la vegada amb molts punts de coincidència. Francesca Bauzá, a més d'actuar de moderadora, va fer una petita entrevista a Florentina Romero que va resultar molt interessant

cant què vol dir això, quin és el seu perfil i quines solucions hi veu.

Nofre Ferrer explicà què fa l'administració per solucionar aquest problema: incidir en l'educació compensatòria, les aules ocupacionals, i les classes de recuperació.

Miquel Mestre donà una visió general del que fa el Ministeri d'Educació i Ciència, com està estructurada l'educació permanent d'adults i animà a totes les persones presents a seguir per aquest camí i aprofitar tots els mitjans i recursos.

Al final les preguntes foren molt interessants, recordam:

perquè va encoratjar a totes aquelles persones que senten vergonya a l'hora de mostrar que no coneixen una cosa i les animà perquè s'apropin a la cultura fora tímidesa ja que, una vegada coneguda, és una font inexhaurible de realització personal.

Conxa Barceló va donar una visió clara del moment actual de l'alfabetització a les Balears, on es dona una greu situació, amb una de les taxes d'analfabetisme més altes d'Espanya. El que va cridar més l'atenció va ésser que, de l'alumnat que acudeix als Centres d'Adults, hi ha una proporció de 3 dones per cada home, circumstància que va donar peu a moltes preguntes.

Jaume Cabrer va parlar de l'analfabetisme funcional dins les escoles d'EGB avui, expli-

P.- Per què els examens de F.P. s'han de fer a Palma?

Miquel Mestre contestà que era una qüestió de recursos, doblers i professorat.

P.- Per què no es pot fer la part pràctica dels cursos de F.P. dins l'aula?

La resposta, també de Miquel Ferrer, va ser que aquests cursos anaven dirigits a persones que realitzen la part pràctica dins les empreses.

P.- Per què acudeixen més dones que homes?

Aquesta pregunta la varen contestar tots i es va obrir un col·loqui molt dinàmic. Enumerar totes les afirmacions és molt difícil, per això és millor que cadascú reflexioni sobre el que ell contestaria.

J.C.

MONTAJES SERVERA

PUERTAS BASCULANTES, AUTOMATICAS Y CON MANDO A DISTANCIA

MACHIMBRADO DE NORTE Y TEKA

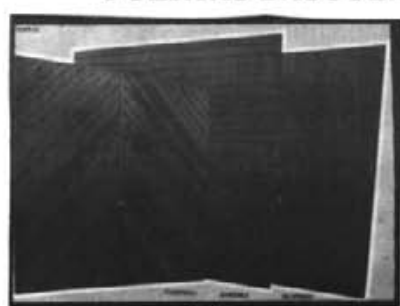
CHAPA PEGASO

PINTADAS CON

DIFERENTES COLORES

SE LAS MONTAMOS

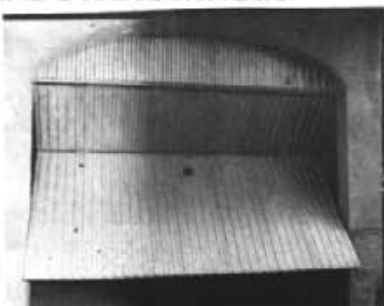
EN CUATRO HORAS

Kombi

Clasig

C/ Pep Not, 59 tel. 56 21 31 - Artà

LA MAGIA DEL LLIURE

Van sortir per la porta dels vestuaris dels actors i tornaven a ser ells, o no? Quan els vaig tornar veure vestits de carrer, sense aquelles magnífiques vestimentes que havien lluit durant l'obra, vaig tenir els meus dubtes de si estava xerrant amb en Pep Tosar i en Joan Matamalas o si tenia l'oportunitat única de trobar-me davant de Robert Dudley, Comte de Leicester, i d'un dels guardians de Maria Estuard, l'heroïna de l'obra de l'alemany Friedrich Schiller que, amb el mateix títol (*Maria Estuard*), representa actualment la Companyia del Teatre Lliure a Barcelona.

La vida i tragèdia de Maria Estuard, reina d'Escòcia, han estat tractades per multitud de pensadors. És un dels personatges femenins de la història universal sobre el qual s'ha fet més literatura: drames, novel·les, biografies i s'han vessat més opinions. La fuita del que era el seu regne, Escòcia; el rebuig sofert per part de la seva germana Isabel I, reina d'Anglaterra; la defensa que va fer del cristianisme en un territori protestant com Anglaterra, són alguns dels detalls que conformen la controvèrsia i el misteri que envoltaren aquesta dona. L'obra

de Schiller, inspirada en fets reals, és un magnífic exemple de l'univers que envolta Maria Estuard i ens narra el conflicte entre dues dones enfrontades pel poder en un món d'homes, una lluita a mort. L'obra s'emmarca dins del moviment romàntic i il·lustra el replantejament que es fan els autors de l'època (finals del s. XVIII i principis del XIX) sobre la funció del teatre com a institució moral i al mateix temps com a fet estètic independent del missatge.

Una escenografia simple però impactant; una il·luminació que en molts moments parla com si d'un actor més es tractàs; un vestuari en què es mesclen l'època romàntica i la victoriana d'una manera atrevida, original i, en ocasions, un tant ridícula; i l'acollidor i personal recinte del Teatre Lliure es posen al servei d'uns actors que, durant les tres hores que dura l'espectacle, dirigeixen els sentits i els sentiments del seu públic com si no es tractàs d'una actuació exte-

MEDICA ARTA

Avgda. Costa i Llobera, 3 (al costat d'Optica Artà)
CENTRE DE RECONeixEMENT PER A CARNETS DE CONDUIR I PERMIS D'ARMES
Horari: Dimarts i Dijous, de 17 a 20 hrs. Dissabtes, de 10 a 13 hrs.

Dr. BARTOMEU BARCELO. Medicina General

(ASISA, IMECO, SANITAS,...)

Horari: Cada dia, llevat de dissabtes i festius, de 18 a 20 hrs.

INSTAL·LACIONS

m. mascaró

Avinguda Costa i Llobera, 34-B

tel. 56 27 10

ARTA (Mallorca)

Jardineria, Diseny,
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan LLavata Morey

Plaça Conqueridor, 8
Tel. 83 52 44

07570 ARTA
(Mallorca)

rior, a damunt de l'escenari, sinó a l'interior de cada un. I és que aquesta és la màgia del teatre i els seus mags: els actors. En Joan Matamalas i en Pep Tosar n'eden ja dins d'aquest fascinant món. Treballadors dels sentits i els sentiments que, a més, ho fan bé. És clar que un artanenc no és qui per jutjar objectivament uns altres artanencs -sempre hi haurà uns lligams que faran perillar qualsevol temptativa d'objectivitat- però els fets m'alliberen d'haver de fer-ho, els seus treballs xerren per ells. Basta dir que la companyia amb la qual estan treballant és una de les més afamades, amb més prestigi i importància dins del territori de l'Estat espanyol (no em vull ficar, per ignorància, dins del terreny europeu).

En Pep i en Joan ja tenen en marxa diferents projectes. En Joan està assajant, des de fa un mes, la que ha de ser la pròxima obra del Teatre Lliure: **Terra**

Baixa, d'Angel Guimerà; serà dirigida per Fabià Puigserver i es representarà a partir del novembre al Mercat de les Flors. Per altra banda, en Pep Tosar té en preparació una obra de la qual en serà el director. El més interessant d'això és que serà a Mallorca, concretament a Palma i, si és possible, amb actors mallorquins. L'obra és **Foc colgat**, d'Alexandre Ballester, i s'estrenarà a Palma el dia 17 de gener.

És molt possible que **Mària Estuard** no es representi a Mallorca. Les dificultats econòmiques amb què es troba la companyia per fer-ho semblen esser-ne el motiu més important.

L'any passat vàrem tenir la sort que la companyia del Teatre Lliure ens visitàs amb l'obra **Les noces de Figaro**. Molts dels artanencs que anàrem a veure-la vàrem poder comprovar la sensació que abans explicava: la màgia que transmet la companyia del Teatre Lliure, la quali-

tat del seu teatre. Esperem que els impediments siguin solventats, és a dir, que el Govern Balear, o a qui li toqui tenir a les mans la patata calenta de la poca oferta cultural que tenim a Mallorca, s'encarregui que obres com **Mària Estuard** puguin travessar el bassiot, una acumulació d'aigua que ens separa de molts grans plaers.

Tot i això, el que probablement li està passant a Mallorca és que ens conformem amb una importació esporàdica de productes culturals produïts a fora. Possiblement la solució no sigui tan sols el que hi hagi una major preocupació per importar cultura, sinó que, a més, els senyors de la patata calenta es preocupin perquè augmenti la producció cultural pròpia. No només ens fa falta que la cultura exterior boti més sovint el bassiot, també ens fa falta donar un vot de confiança pel present i el futur de la producció cultural mallorquina. Davant un present pobre el futur només pot ser esperançador.

Miquel Piris Obrador

companyia teatre lliure
temporada 1990/91

maria estuard

de j. ch. friedrich schiller

traducció
feliu formosa

dramaturgia
guillem jordi graells

música
jordi riera
joan montanyès

direcció
josep montanyès

escenografia
fabià puigserver

vestuari
césar olivar

il·luminació
xavier clot

personatges i actors

maria estuard, reina d'escòcia
isabel, reina d'anglaterra
mortimer
comte aubespine, ambaixador de França
amies paulet, cavaller guardià de maria
jordi talbot, comte de shrewsbury
guillem cecil, baró de burleigh
hanna kennedy
melvil
robert dudley, comte de leicester
home, guardià
home, guardià
dama

anna lizaran
maife gil
àlex casanovas
norbert ibero
quim lecina
alfred lucchetti
joan miralles
carlota soldevila
jordi torras
pep tosar
joan matamalas
jordi molla
àgata roca

FORN DE CAN BECA

CADA DIA, BON PA

El trobareu a:

Ca na Petrá Ginard

Can Melindro

Can Pep Cabrer.....

i al despatx central:

FORN DE CAN BECA. Rafel Blanes, 51. Tel. 56 21 72

Es Rebost

Es Vidrier

Super-Flama

Super Stop

"Ca'n Picafort", numero 100

La revista mensual Ca'n Picafort ha tret el seu número 100, que correspon al mes de novembre. Aquesta revista és dirigida per l'artanenc i bon amic Nicolau Pons, rector d'aquella parròquia. Alhora que el felicitem per haver arribat a aquesta fita, l'encoratjам a continuar sempre en l'habitual línia informativa que li ha permès obtenir la bona acollida que ha experimentat en tot aquest temps. Molts d'anys, Colau.

De P.A.C. a Centre de Salut

Durant la setmana passada visitaren l'edifici de l'Hospital un alt càrrec de la Conselleria de Sanitat i l'arquitecte que va fer el projecte de les obres de construcció de la Unitat Sanitària que ara hi ha. L'objectiu era de revisar l'edifici per procedir a la redacció dels plànols per afegir la planta de dalt a la d'abaix i convertir la Unitat Sanitària en Centre de Salut.

Per altra banda també en aquests dies passats s'ha procedit a fer l'adscripció del personal sanitari del Centre de Salut de Son Servera que inicialment, com recordaran els nostres lectors, havia d'incloure en la seva Zona de Salut els termes d'Artà i Capdepera. Aquesta adscripció no ha afectat per res el personal sanitari ni d'Artà ni de Capdepera la qual cosa confirma, indirectament, que les autoritats sanitàries tenen per dividida en dues aquelles Zona de Salut primera, amb Centre de Salut a Son Servera.

La revisió definitiva del mapa sanitari s'ha de realitzar a principis del nou any; però els indicis ja mostren clarament quines són les perspectives.

Perjudicats per les pluges

El proper divendres dia 30 de novembre acaba el plaç perquè tots els que es considerin perjudicats per les inundacions de principis d'octubre presentin la declaració pertinent. Una vegada acabat aquest cens d'afectats serà remès a les respectives conselleries. Els interessats en presentar alguna declaració tenen el temps just per fer-les.

Carretera d'Albarca

Tot i tenir el contestador automàtic avariats els nostres lectors ens fan arribar les seves queixes. A causa de les pluges de la segona setmana d'octubre el camí d'Albarca ha quedat molt malmès. El mal estat del camí és especialment notable des del creuer amb la carretera de l'ermita fins damunt Son Not. La pujada des de l'antiga cimetèria fins al nou camí de Sos Sanxos és literalment intransitable.

Nou establiment. - El passat dia de novembre es va obrir al públic un nou establiment dedicat al lloguer de cintes de video. Es tracta del Video Club Metro, ubicat al carrer d'Antoni Blanes i regentat per Catalina Vaquer Rivet, a la qual desitjам l'èxit que espera.

Polígon industrial

Com ja havíem comentat des d'aquestes pàgines, el Pla Parcial del polígon industrial segueix la tramitació paral·lelament a les Normes Subsidiàries. És a punt de tractar-se l'aprovació inicial per iniciar el corresponent termini d'exposició al públic. Circula l'opinió que el fet d'haver-se creat la Comissió Insular d'Urbanisme podria repercutir negativament en el projecte perquè aquesta comissió, quan només era consultiva, s'havia mostrat oposada al creixement urbanístic al llarg de la carretera de Son Servera. Ara ja no és només consultiva sinó que és, precisament, la que ha decidit sobre la Normes i, després, sobre el pla parcial del polígon industrial.

contestador
83 50 33
automàtic

ELECTRODOMESTICOS

ALQUILER DE PELICULAS

TELYCO

FAX Y TELEFONOS

El passat 8 de novembre, es celebrà una sessió extraordinària del nostre Consistori, que no pot rebre el nom de ple, ja que hi mancaven els regidors del CDS, el portaveu del PP i n'Artigues del PSOE.

Era una reunió de pur tràmit, ja que sols era tractar les condicions que han de figurar als plecs que es presentin, a les diferents subhastes que s'han de fer dins molt poc temps.

Segons informà el Batle, abans de mirar les condicions econòmiques de les pliques que es presentin, es miraran les possibilitats de poder realitzar les obres amb garantia. Es tindrà en compte la maquinària de què disposa l'empresa, del personal que la compon. Com és lògic una empresa amb poca maquinària o amb poc personal no pot optar a fer una feina d'envergadura amb aquest termini de temps disponible.

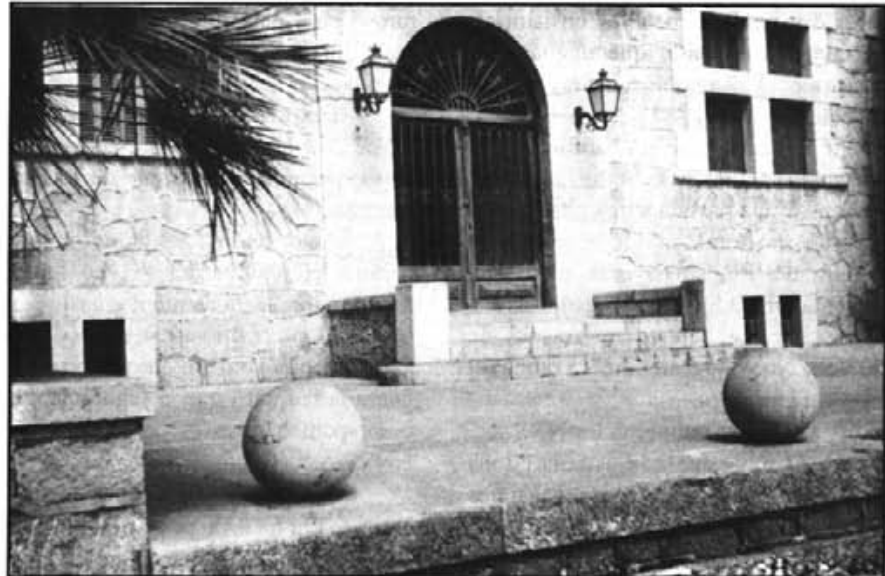
El primer punt, era referent a l'edifici d'Informació Turística de Sa Colònia, el qual haurà d'estar acabat el 30 d'abril i per quasi 12 milions de pessetes. Fou aprovat per unanimitat.

El segon punt era la pista poliesportiva i la piscina de Na Caragol.

Per un muntant de 39.811.000 de pessetes i un plaç molt curt, ja que ha d'estar finida aquesta obra el proper 31 de març. Dit sia de pas, aniversari de la conquesta d'Artà per les tropes del Rei En Jaume.

No creim per cap de les maneres poder celebrar el 761 aniversari de la incorporació de la nostra Vila a la cultura catalana amb un bany a la piscina de Na Caragol. També va ésser aprovat per unanimitat.

El tercer punt era la creació d'una comissió per a l'ús i la gestió de les noves instal·lacions esportives. Aquesta ha d'estar formada per un representant dels centres docents de la nostra vila, per part del MEC, un del Consistori d'Artà i un

del Govern de les nostres Illes. També tots els regidors presents estaren d'acord en la creació de dita comissió.

El punt que tancava aquest quart de ple, quart per part de l'assistència de regidors i quart d'hora per la durada de la reunió i que per afegit era el que feia quatre de l'Ordre del Dia, feia referència al compte de Tresoreria, corresponent al tercer trimestre d'enguany. Com sempre és un enfilall de números que sols els que es mouen per dins les parets de La Sala poden entendre. Fou aprovat amb els cinc vots dels Independents i els dos del PSOE, ja que els regidors del PP votaren en contra, segons al·legaren, per no estar d'acord amb els pressuposts de l'any que correm.

Sessió del 14 de novembre.

A la fi... les NORMES SUBSIDIÀRIES foren aprovades provisionalment, després de tres legislatures, gairebé 12 anys de sentir-ne parlar i que pareixia que mai no havien d'arribar on han arribat.

No hi havia gens d'expectació,

sols 2 espectadors a més dels habituals de la premsa escrita.

Absència del portaveu del PP, regidor Sureda, i del portaveu del CDS, regidor Amorós, per tant eren 11 els regidors presents a aquesta Sessió Ordinària.

El primer punt de l'Ordre del Dia era aprovar les actes de sessions anteriors. Passà un cas curiós, ja que el regidor Payeras, actuant com a portaveu del PP, va dir que votarien en contra d'una de les actes, concretament la del mes de juliol, no pel contingut de l'acta, que era correcte, sinó per no haver-se realitzat encara el que s'acordà aquell dia, que era presentar els pressuposts de la Residència a ple, tal com resen els estatuts del centre esmentat. Votaren en contra els 2 representants del PP i el del CDS.

Els lectors de més bona memòria segurament recordaran que el passat 11 de juliol, quan foren aprovats els pressuposts de l'any que correm, el portaveu del CDS demanà quin havia estat el pressupost de la Residència l'any passat i quin era el de l'actual i endemés

millor

Telèx 68565 VGOR E

GAT 820

(al·le Binicandell, 12 ☎ 905515/52

CALA MILLOR

(avetora (La Agulla, 19 ☎ 560817

CALA RATJADA

PUENTE DE LA CONSTITUCION:

París. Del 5 al 9 diciembre

68.100 Pts.

Lisboa. Del 6 al 9 diciembre

57.400 Pts.

KENIA:

Costa Mombasa. 9 días desde Palma

1/2 pensión

109.500 Pts.

Nairobi/Mombasa, más 5 días de safari

155.500 Pts.

Especial MARRAKECH, 15 días, desde

33.800 Pts.

(disponemos de una amplia variedad de programas a Marruecos. Pídanos información)

NAVIDAD:

Londres. Del 20/12 a 3/1, o 27/12 a 2/1

18.500 Pts.

Manchester. Del 20/12 a 3/1

21.000 Pts.

VIATGI MILLOR AMB VIATGES MILLOR!

perquè no passaven pel Ple Consistorial. Li contestà el Batle que enguany hi passarien. Cosa que encara no ha succeït.

El segon punt era habilitació del pressupost actual, és a dir, traspassar 37 milions d'una partida a una altra.

Aquí tornà agafar la paraula el regidor del PP, en Payeras, dient que molt malament féreu els pressuposts si a hores d'ara ja heu de fer traspàs de doblers. No volgué atendre's a raons i el PP votà en contra.

El tercer punt eren les NNSS.

El Batle agafà la paraula i donà un repàs general al que durant quasi tres legislatures havien estat el mòbil de la batalla, tant pels grups governants com pels de l'oposició.

Digué que creia que havia estat molt positiu que les normes haguessin estat tant de temps pel camí, ja que hviem estat molt ben estudiades. Ara, endemés, s'atenen a les noves lleis que quan se'n començà a parlar -de les NNSS- ni es pensava que es poguessin fer, com és ara, la Llei de Costes, en la qual ja estan d'acord les nostres normes. Això ha fet que no ens hagin retocat gairebé res, sols hi ha unes petites modificacions al projecte inicial, algunes d'elles són suggerències de l'oposició.

Hem volgut conservar el paisatge de possessió i per això la parcel·la ha d'esser de 150.000 m², és a dir, poca cosa més de 21 quarterades. En canvi allà on està parcel·lat d'abans del 1.958 es pot construir dins una quarterada.

S'ha concentrat la possible població de la nostra costa en tres punts concrets, S'Estanyol, Sa Colònia i Betlem i s'ha delimitat el que pot ser el casc urbà d'Artà.

Sols queda agrair la feina que s'ha fet, a tots vosaltres i als que ens precediren en les dues passades legisla-

tures i en especial al que fou el nostre batle durant 8 anys, en Jaume Morey i Sureda.

Després de tant de temps de parlar-ne crec que tots ja les estimam, per tant esper el vot favorable de tots els presents.

Acte seguit, agafà de nou la paraula el regidor del PP, en Jaume Payeras, que donà un munt gros de percentatges que, a dir veritat, molts d'ells, avui ja creim -com ell- que no corresponen a la realitat i que sí segurament hi corresponien quan es començaren les NNSS.

Entre els percentatges que anomenà hi ha 32% es dedica a la construcció, 26% es dedica a l'agricultura -creim sincerament que avui hi sobra bastant més d'un 20%- un 11% a l'hosteleria. Segons dit regidor, l'únic positiu que hi ha a les normes de planejament urbanístic, és el Polígon Industrial, que per cert, digué no és per iniciativa del Consistori sinó dels industrials.

Una de les coses que més ens cridaren l'atenció fou que digué que els boscs i les muntanyes són pobresa, que no deixen cap pesseta. Ells no veuen la riquesa ecològica per cap banda, això no deixa res al poble...

També es queixà perquè aquestes normes no preveuen res que pugui millorar l'agricultura, no s'hi preveuen les creacions de reguius, hivernacles ni granges.

Hi hagué intervencions del Batle, del portaveu del PSOE i també de l'arquitecte municipal que digué que si tot el que es pot edificar es construeix, podrem viure dins el terme d'Artà no massa estrets quasi 27 mil persones.

Convé recordar al regidor Payeras, que tot quan queda fora possibilitats d'urbanitzar serà terra agrícola, bosc o muntanya cremada, com és actu-

alment, però que per cap de les maneres correspon a unes NNSS d'un poblet de 6 mil habitants arreglar l'agricultura que el consumisme que ens ha tocat viure tan endins ha enterrat.

Tomeu Lliteras.

ECOS

Moviment natural de la població

Mes d'octubre de 1990

Naixements:

25.09. Fiore Espada Keller, filla de José Ramón i Marta.

5.10. Juan Genovard Caballero, fill de Miguel i María Angela.

17.10. Sara Sánchez García, filla de Miguel Angel y Concepción.

20.10. Margarita Dols Sosa, filla de Joaquín i Antonia.

20.10. Bartomeu Artigues Barceló, fill d'Antonio i Rosa.

20.10. Rocío Reyes Peláez, filla de Francisco Javier i María Angeles.

Matrimonis:

6.10. Raimundo Gómez Revilla amb Soledad López Ramírez.

12.10. Juan Gili Fullana amb Christina Antich Arqué.

20.10. Miguel Lahosa Rodríguez amb Pilar Fernández Sánchez.

27.10. Pedro Ginard Matamoros amb Maria Antonia Gelabert Vicens.

29.10. Juan Febrer Bernat amb Catalina Riera Sansó.

Defuncions:

3.10. Andrea Orell Rosselló. 69 anys. Sant Pau, 7. La Colònia.

12.10. Miguel Tous Sancho, Pinet. 79 anys. Sorteta, 17.

23.10. Calixto Gill Cruz. 76 anys. Son Servera, 18.

26.10. Jerónima Fuster Cifre, Pol·lencina. 79 anys. Amadeo, 8-a.

26.10. Francisca Ana Ferrer Ginard, Caragola. 89 anys. Pedra Plana, 28.

27.10. Margarita Esteva Tous, d'Es Racó. 83 anys. Son Servera, 51.

29.10. Coloma Bonnin Fuster, Ranxera. 91 anys. Botovant, 10.

CASA BOTELLA DISTRIBUIDOR OFICIAL:

ARTA Y COLONIA DE SANT PERE

FENT CAMI CAP A XAUXA

Aquesta entrevista es fa al grup de celebració de la parròquia d'Artà, amb l'objectiu de donar a conèixer la tasca que realitza.

1) Entrevistador.- Quants sou al grup i què feis?

Resposta.- Formam aquest grup dotze joves de la comunitat, més una o dues persones dels distints grups que també fan feina dins la parròquia i que van rotant.

Primerament feim la lectura de l'Evangeli que pertoca a l'Eucaristia que preparam, després d'haver comprès el missatge que amb aquesta lectura Jesús ens vol transmetre, intentam, amb exemples pràctics, una actualització, símbols, etc., donar a conèixer a la gent el seu missatge.

També ens repartim feines, com per exemple fer les pregàries, fer el sermó, preparar els símbols... i entre tots escollim les cançons que trobam més convenients.

2) E.- Parlant de Missa de Comunitat, què és això? En què consisteix? Què té aquesta missa que no té una "normal"?

R.- És una missa molt més compartida entre tots i més participativa. On l'Evangeli s'actualitza en el món d'avui.

A les altres misses hi anam en pla passiu, separats uns dels altres dins l'Església, pareix que hi anam per "complir"; en canvi a les misses de comunitat estam tots junts, hi ha més cançons que tothom canta, que et fan viure la missa fins al punt que ens batgem quan cantam el Pare Nostre.

3) E.- Ve molta de gent a aquestes misses? Quin tipus de gent?

R.- Hi ve més gent i sobretot joves, encara que la missa sigui més llarga del normal.

4) E.- Per què, com i quan es va plantejar fer aquestes misses?

R.- Sempre que acabàvem de fer uns exercicis, algun retiro o trobada finalitzàvem amb una celebració que era participativa i activa, i després quan anàvem a una missa normal la trobàvem freda, i d'aquí ens va sortir la idea de fer una missa d'aquestes cada quinze dies.

5) E.- Tot això, el fet de preparar aquestes misses i assistir-hi, per què ho feis?

R.- Ho feim perquè ens ajuda a comprendre millor l'Evangeli.

Assistir-hi ens ajuda a viure l'Evangeli a la nostra realitat de cada dia, perquè cada tros de l'Evangeli el podem aplicar a cada situació i ens ajuda a transformar els hàbits que no funcionen, i d'aquesta manera ens sentim més realitzats i feliços, sentint d'una forma més viva la presència de Jesús en el misteri de l'eucaristia.

6) E.- A més de vosaltres hi ha altres grups de joves que realitzin altres tasques a la parròquia, Quants de joves sou?

R.- Sí, hi ha molts de grups, Acció Social, Catequesi, Pre-matrimonials, Presència, Revisió de Vida, etc. els quals estan formats tant per joves com per adults que realitzen diferents tasques a la parròquia.

De joves som un centenar de dels qui fan Comuna, passant per Integració fins als qui hem quedat dins els distints grups parroquials.

7) E.- Vosaltres, a més d'això participau a altres tasques?

R.- Sí, alguns feim catequesi, cantam al cor, altres fan acció, presència i altres tasques parroquials.

8) E.- Transmeteu aquesta sensació d'alegria, de participació, de feina desinteressada de qualque manera a altra gent que no sigui de la comunitat?

R.- Sí, intentam transmetre aquesta experiència quan surt el tema parlant amb altres companys que no estan dins la comuna, familiars, etc. En realitat, no en feim cap crida. Aquest curs hem format un nou grup que es diu Grup de Presència, mitjançant el qual donarem a conèixer les nostres tasques i experiències públicament, (o sigui donar testimoni del que som; creients, dins la vida de cada dia.

9) E.- Com veis tot això de cara a un futur? Quin és el vostre projecte?

R.- Ho veim molt bé si miram la quantitat de joves que segueixen fent el procés, perquè aquest pot durar, si un vol, tota la vida.

El nostre projecte és seguir endavant donant testimoni als qui vénen darrere.

10) E.- Què trobau d'aquest debat que es prepara pel diumenge del Ram sobre si el Regne de Déu és una fantasia o és una realitat?

R.- Personalment, tant si surt que és veritat o fantasia, l'experiència

que tenim no la'n's lleva ningú. Pels qui no ho tenen clar és un poc arriscat; si sortís que és fantasia i la gent segueix fent camí cap a Xauxa (el Regne de Déu) voldrà dir que no hi té res de fantasia.

11) E.- Vos sentiu avui en dia a aquesta societat, com uns joves rars, diferents, pel fet d'esser joves cristians?

R.- Tot d'una sí que t'hi sents, però a mesura que vius experiències i vas descobrint coses ho superes d'una manera inconscient.

Donam les gràcies a aquest grup per la seva aportació

i encoratjant-los a seguir fent camí cap a Xauxa.

A DEBAT:

EL REGNE DE DÉU:

Fantasia o Realitat?

El debat que es farà dia 24 de març, el diumenge del Ram, consistirà a qüestionar si el Regne de Déu és fantasia o realitat, és a dir, confrontar la curolla de Jesús amb el món d'avui.

Organitzat pel Secretariat Pastoral Juvenil, hi podran participar tots els joves a partir de 16 anys fins a 30 anys; enviant proves testimonials, documentals o peritals, amb el nom complet dels participants i el número del D.N.I., per tal que el dia del debat pogueu tenir veu i vot, al Secretariat o al Grup de Presència d'Artà que s'ha responsabilitzat d'aquesta tasca (carrer Ramon Llull, 19 - Artà).

El moderador del debat és D. Joan Rotger Seguí, advocat, el defensor de fantasia, D. Toni Serra Bauçà, escriptor; i el defensor de la realitat, D. Pere Ballester Morey, Director de Càritas de Mallorca.

L'objectiu d'aquest debat és oferir un diàleg obert a tots els joves que ens ajudi a aprofundir la qüestió del Regne de Déu.

Orfeó Artanenc

L'agrupació coral d'Artà és a punt de començar una nova etapa per a la qual conviden totes les persones que formen o han format part, o que desitgin integrar-s'hi, a acudir a les sessions d'assaig, que seran cada dijous a les 21:00 hores a Sa Central.

"Berlin, 3.Okt'90". - Tal com anunciarem en el número passat, el divendres dia 16 s'inaugurà a la galeria Xavier Fiol, de Palma, l'exposició de fotografies d'Agustí Torres sobre la festa, a Berlín, de la unificació de les dues Alemanyes. Aquesta inauguració va ser molt concorreguda i l'artista ha estat entrevistat per diversos mitjans de comunicació.

Les 43 fotografies que formen l'exposició seran a Palma fins dia 4. Després viatjaran a Ginebra (Suïssa) i, finalment, des del 23 de desembre al sis de gener s'exposaran a Na Batlessa. A la foto, n'Agustí al costat de tres de les obres que exposa.

esports

Futbol

Lliga de Primera Regional
C.D.Artà, 1 - U.D.Barracar, 0

Costosa victòria i, fins a la consecució del gol, immerescuda. Després l'Artà avança línies i crea més perills. El desencert de Quique en les dues o tres ocasions que tingué va fer passar pena fins al darrer minut en què els visitants tiraren una pilota al travesser. A la primera meitat, llevat d'una immillorable ocasió de Quique desaproveitada, zero total. La contínua empena de Grillo va ser decisiva: originà la falta que, extraordinàriament rematada de cap per Quique, va acabar en gol. Nova lesió de Piris, als pocs minuts d'haver entrat en joc.

Preocupa l'esforç que ha de fer l'Artà per situar una pilota prop de la porteria

contrària. La causa podria ser el plantejament: quatre defenses en línia fixos, cinc centrecampistes que no són precisament ràpids i un únic i desassistit davant. L'equip contrari es troba que sense esforç pot jugar dins camp artanenc. No és estrany que a fora aquest equip nostre sigui més perillós.

C.D.Consell, 1 - C.D. Artà, 2

Un partit extraordinari, el millor de la temporada, i se'n van a fer-lo a defora... els haurem de renyar. La cosa és que l'Artà hagués pogut golejar en un partit completíssim i que va satisfer tant els propis jugadors com els escassos i fidels seguidors. Ja a principi en Remacho posà l'Artà en avantatge i tot i que el Consell empatà al començament de la segona part es veia venir la victòria. En

Darder va aconseguir el segon gol, però tant ell com en Grillo, sempre tan lluitador, n'haguessin pogut obtenir algun més. Un partit per recordar.

Hi ha jugadors que asseguren jugar més tranquils a fora que a dins Ses Pesqueres i podem assegurar que el comentari final al partit anterior estava escrit abans del de Consell. S'hauria d'aprofitar el coratge aconseguit per plantejar el proper partit contra el Rafal (és el penúltim classificat) amb una mica més d'ambició, amb més davanters, amb més ganes. I amb menys por i sense tantes precaucions defensives. S'ha entrat dins la primera meitat de la classificació i això ha de donar confiança.

I un detall: dels vuit partits que l'Artà ha jugat en absència del seu president, n'ha aconseguit set.

SUPERMERCADO FLAMA. Avda Costa i Llobera, 39

ARIEL 4 kg. 769 ptes
VETERANO 1lt. 695 ptes
COCA-COLA 1'5 lt. 119 ptes
Chocolate VALOR taza 162 ptes

RONDEL extra 297 ptes
Legumbres GARRIDO 90 ptes
Margarina FLORA 250 gr. 87 ptes
Leche LAR, 1'5 lt. 105 ptes

.... y 30 ofertas más !!!

SUPERSPAR

Bàsquet Masculí.

11.XI.90.

SANIMETAL-ARTA, 61 - MARRATXI, 50

Si bé el resultat final sembla clar, no reflecteix el que succeí al llarg del partit. Es començà amb un parcial d'11 a 2 en els primers minuts i, com ja comença a ésser habitual en aquest començament de lliga, es tornaren a perdre incomprensiblement els papers i el MARRATXI sabé capgirar un marcador que, amb un avantatge de 7 a 10 punts, comandaren fins al minut 13 de la segona part. Fou a partir d'aquí quan els locals reaccionaren i rebaixaren la diferència fins a canviar el resultat de forma gairebé espectacular. Ja al final, la bona defensa i l'encert atacant sentenciaren un partit que, ja d'un principi, s'havia posat molt difícil.

18.XI.90.

A.C.SANTANYI, 35 - SANIMETAL-ARTA, 38

Estrany partit el disputat a Santanyí: el resultat parla per si mateix. Poc encert en els atacs i defenses molt pressionants. Els artanencs sempre comandaren el

marcador i els locals, que encara no n'han guanyat cap, es limitaren a córrer i defensar. Al final un excés de relaxació del Sanimetal hagués pogut costar un disgust, però malgrat el joc irregular i descentrat, s'aconseguien els dos punts.

Demà diumenge es rebrà la visita de Sa Pobla, a les 11:30 hores al poliesportiu.

Bàsquet Sénior Femení.

Resultats:

EL DORADO-ARTA, 59 - GESA Alcúdia, 58

CIDE-B, 52 - EL DORADO-ARTA, 56

EL DORADO-ARTA, 56 - ESPORTS ESPORT, 49

En els darrers anys el començament de la lliga no havia estat gaire satisfactori, però enguany no s'assembla en res als anteriors. El canvi no tan sols afecta el caire esportiu, també ha canviat el patrocinador que, a partir d'enguany i per

tres temporades, serà el Bar EL DORADO.

La temporada no ha pogut començar millor i s'ha seguit en la línia de la pretemporada en què es guanyaren tots els partits.

El primer partit de la lliga es va complicar des d'un primer moment i quan ja es preveia una derrota segura, una gran reacció de les jugadores va donar la victòria a l'equip.

A la segona jornada es va visitar el camp del CIDE i es va obtenir una victòria que demostrava la superioritat de les artanencs.

I el diumenge passat, davant un dels millors equips de la categoria, es va obtenir la tercera victòria consecutiva.

Després d'aquestes tres jornades l'equip EL DORADO-ARTA encapçala en solitari la classificació amb tres victòries i cap derrota. És també l'equip més realitzador.

FUTBOL BASE

Lliga de juvenils.

C.D.Artà, 2 - Margaritense, 2
Santa Maria, 1 - C.D.Artà, 2

Lliga de cadets.

U.D.Barracar, 0 - C.D.Avance, 0
C.D.Avance, 1 - Montuïri, 2

Lliga d'infantils.

C.D.Felanitx, 1 - C.D.Avance, 7
C.D.Avance, 6 - S'Horta, 3

Lliga de benjamins.

C.D.Avance, 6 - Barracar At., 0

CAMPIONAT DE VOLLEY.

Delícies Drug's, 0 - Ferreteria Pascual, 3

Ferreteria Pascual, 3 - Bulla de Llevant, 0

Els nostres representants en aquest campionat continuen comptant per victòries les seves confrontacions.

FULLES DE TARDOR

TEXAS

c/Leonor Servera, 27b - Cala Rajada
SABADOS TARDE ABIERTO
de 10 a 13 y de 16,30 a 19,30 h.

Hi ha que veurè. Els mallorquins trauriem punta a un cul de calderó. Ara ens ha pegat fins al moll dels ossos el ditxós posa-te'l, posa-l'hi. Per on-sevulla que un prengui, no sent altra cosa. Per paga tots els mitjans de comunicació s'han posat d'acord i si no vols repicar, toca vespres. Com és natural, l'impacte del preservatiu mostra varies coses i l'efecte sexual s'esbrella quan topa amb la dignitat de les persones majors. L'altre diassa vaig comentar el cas a un home de 70 anys qui, a pesar de l'edat, àvidament, encara cerca tapar "les coves de l'enfondet", quan l'ocasió es presenta. Hem de dir que ell es considera una fruita verda després d'haver madurat. Tampoc no fretura dir-vos l'amor platònic que professa als fruits carnals i vegetals de les pomeres humanes. Creim que, inclús, té per cert que n'Adam la va errar de cap a peus. Escoltau-lo. "Res, home de Déu. N'Adam. Un bossos bossut més xiscló que es boc sanat d'es Racó. Aixó era n'Adam!.. ¿I que vol dir, equivocar-se d'aquella manera en un temps que no hi havia més banyes que ses dets animals des "Comellà Benestant"? Vaja un pardalera borda! Què es pensava quan sa serp li mostrà sa poma, què podria anar a jeure a ca sa veïnada? De repiulego, més que de repiulego. No tenia plat únic ell? Idò haguera pres prim i llestes sien ses bavarades de marès mulinat. Aposta et dic una cosa; mira: Es burbai de ses "gomes", que sigui pels qui tenguin perill de fer "parxe". Vull dir fer pasco abans del ram. Però per un que com jo ja fa temps que correu sa quinta, xa'l fer, home, xa'l fer, perquè anc que vulgui, s'obre té ses arrels vives però de ses tanyades no en poden fer mudes per empeltar. Tammateix no aferrarien, ni d'escut ni de muda. Ja pots empènyer si topes amb barra de cap. Lo únic que aconseguiràs serà com si bufassis dins es fumeral des vent. T'agrada a tu fer retxes dins s'aigo? No, eh? Idò, encèn un ciri a sa nit i un a sa fosca. Quan acabin sa cera, no veuràs més que bel-lumes. Saps què vull jo?. Que cada qual mengi lo que ha cuinat, i qui el s'ha de posar que lo se posi i ja mos veurem allà baix, o davant s'Estanyol. I ara escolta lo que te diré. Dimecres dia 7 ne vaig parlar amb en Sebastià Funtillo. En Tià bellament podria anar de llagost lla-goster perquè pega (i pegaria) uns

Xerrim-Xerram

botarros que donarien goig. Així que tiràrem a viure respecte al carabassonet de plàstic. Fiet meu, ni va haver un que llitava una dona a llit extern. Ve que toquen a sa porta i ella diu: "Au, arruix. Però no t'amaguis dins es guarda-robes perquè està ple de clients que esperen tanda per muiar. Surt a sa terrasseta". "Però, estimada. Jo me moriré de fred. Pensa que vaig en pèl". "Val més que moris gelat que no d'una ventova d'es meu home". Es visitador nocturn, així com millor pogué, s'agombolà a una raconada des porxet des pis. Quan es veia escrivint sa Carta a Sant Pere, vé que destria tres aubarcocs, d'aquests que s'han posat dins sa mollera que es córrer en dijú fa cos i salut, que venien fent s'esprès. Dit i fet baixà al carrer i ja el me tens op, op, donant-ho a ses cames. A la fi, un dels tres correccarrers el me guipà vestit de pell i cerres. "I tu vas de cuiros?" li va dir un dels corredors. "Sí, és que jo som naturista". "Sí, però has posat es paraigo a sa teva pastanaga des mascles. Veig que dus es bujó tapat". "Oi, sí, fiet. I si per sort feia una brusca?". Vous com tot té arreglo. Aquella òliba matalassera, davant tal situació, enganà el món tenint a cobri lo més preuat de la terra... I en aquell cas tan compromès, que li havia de dir el correccarrers?. Idò jo t'ho diré: "Treu-lo-te així com el te posares, però ten esment que si plou i el te treus tot seran rues".

Al número anterior del Bellpuig véreu una foto escaient a l'homenatge que el poble en general i la Congregació Mariana en particular, reté a la imperecedera persona de don Pep Sancho de la Jordana. Com a cas curiós i remarcable, a la foto hi està un dels artanencs més sensacionals del segle XX. Ens referim a en Miquel Jaume, Pistola. En Miquel tenia unes sortides que sortien de polleguera. La seva espontània verborrea

no ha estat superada per ningú, essent tan imprevisible com el calabruix de la primavera. De qualsevol petitesa en feia un manat de paraules prodigioses. El seu caire fluix, però, consistia en la seva memòria, que estava barallada amb la retenció. Millor per ell. Així el seu cervell estava desert de malícia. Amb motiu de l'homenatge a don Pep, en Miquel participà i engrossà l'elenc del sainet còmic "Per no entendre lo castellà". El personatge a representar era el de carter. Ni per aquestes fou capaç d'aprendre el rol d'actor. Durant els assaigs que entre setmana es feien el teatret de Ca'n Mas, no pogué aprendre ni un sol mot del guió. Per confitar la festa teatral, vingué de Palma en Pep Claper, el germà primogènit d'en Joan Alzina. En Pep va romandre d'una peça davant la feta d'en Miquel, i arribà a la conclusió de deixar-lo a l'ampla sobre l'escenari. L'absència del diàleg original seria coberta per la mímica inimitable d'en Miquel. Del cas, secretament, es cuidaren en Joan Leu, Carter i, en menor mesura, en Jaume d'es Cabanells. Arribat el moment, tothom esperava la presència d'en Pistola. Igual que a la foto, sortí vestit de gala amb la mudada, gorra de plat i cartera professional d'en Joan Leu. Sortir a escena i compixar-se el públic fou tot u. "Cartero, cartero!" li amollà en Pistola. I riu que te riu, mentres repartia cartes a balquena. "Meiam, carter, i que no en sobra cap de carta?". "Sí, me'n sobra una de carta. Però no és per voltros... és pes Sindicat". No cal dir l'agoseria d'en Pistola anomenant la paraula Sindicat devers l'any 1953.

ENDEVINETA de Pere Xim

Solució a la darrera publicada:
s'arengada

Es fa de temporada
està cobert de barnilles
du falda bombada
la gent va desbaratada
i en fa ferrespilles
i és de colors variada.

Solució al proper número